

vý Kras, úchvatná jižní Morava plná barev a vína. A v neposlední řadě její jižní Čechy s perlami Třeboní a Českým Krumlovem. Řeky a rybníky, hory i úrodné nížiny, hrady a zámky a nespočet kulturních památek. Tohle by nevyměnila za nic na světě.

Měla ráda vodu i v pevném skupenství. Jak krásná byla zasněžená česká krajina! Měla dosud schovanou krabici se starými černobílými vánočními pohlednicemi, které jí připomínaly dětství. Pole i louky přikryté panensky bílou sněhovou pokrývkou, stromy ozdobené cukrovou polevou. Zimní slunce třpytící se v milionech krystalků sněhu, jako by krajina byla osázena diamanty. Těšila se na odpolední bruslení, na vlka a ovečky, kdy si přála, aby ji chytil ten správný vlk, v pruhovaném svetru a s červenými tvářemi. Ne aby ji jen plácl, ale aby ji při jejím úhybném manévru musel obejmout... Těšila se také na konec bruslení, kdy už byla tma a zavěšená světla nad kluzištem vytvářela na ledové ploše ohraničené kruhy. Kluziště bylo v tu dobu většinou téměř prázdné a ona krasobruslila za tónů tradiční Večerky po ledě, kopírovala kruhy, dělala holubičky a zkoušela piruetu. Spoustu legrace i napětí zažívali při sáňkování, ze zničených bruslí vyráběli boby, na kterých sjížděli kopec polévaný vodou. Na hory tehdy ještě nejezdila. Na lyžařském výcviku v sedmé třídě její idol v pruhovaném svetru sice vyhrál soutěž o nejlepší masku v rámci karnevalu, ale s lyžemi si neporozuměl, zatímco Daniela, ač na nich stála poprvé, skončila v prvním družstvu.

Jako dospělá si hory zamilovala. Měla stejně ráda sjezdovky jako běžky. Ale s nemenší radostí se vydala na pěší túru, kdy se mohla dosyta kochat krásnými scenériemi. A když se pak po náročném výšlapu posadila ke krbu se skleničkou čaje s rumem, punče nebo svařeného vína, poslouchala praskání polen a kvílení meluzíny v komíně, teplo vnější i vnitřní se mísilo s únavou a zároveň vytvářelo pocit pohody a bezpečí.

Podobný pocit měla právě nyní. Aby vyhnala z mysli rozčilení, hněv a zmatek, dala si o hodně víc bazénů, než běžně dělávala. Teplé sluneční paprsky, měkký froté župan, vzpomínky na dětství

a téměř vypitý drink ji ukolébaly do stavu příjemného polospánku. Daniela vstala, namíchala si nový gin fizz a chtěla se vrátit ke svým vzpomínkám, když její muž ve druhém polohovacím křesle zachrápal. V tu chvíli se Daniele vrátily všechny předešlé nepříjemné pocity. Pocit pohody a příjemné únavy byl náhle pryč a vrátila se hořkost a bezmocný vztek.

2.

Daniela měla krásné dětství. Měla milující, chápavé a vstřícné rodiče a o tři roky mladší sestru. Vyrůstala na malém městě obklopeném lesy, které milovala nadevše. Od malička se projevovalo její všestranné umělecké nadání. Krásně zpívala a recitovala, měla vytříbený mluvený projev, hrála ve školní divadelní hře. Navíc byla krásné dítě s neodolatelným úsměvem, který dokázal vykompenzovat případné drobné nezmary. Těch ovšem nebylo mnoho, s učením neměla problémy. Učitelé ji měli rádi pro její mírnou, nekonfliktní povahu a ochotu kdykoli pomoci. Byla vnímavá a empatická, nikdy neměla nouzi o kamarádky. Nebyla ani klasický šprt, měla smysl pro humor i pro drobné lumpárny, takže ji měli rádi i kluci. Až když dospívala, začali se chovat trochu odtazitě, čemuž nerozuměla. Nejvíce ji rozčiloval ten v pruhovaném svetru. Znali se od jeslí, kamarádi na život a na smrt. Postupně jí přišlo, že by to mohlo být něco víc. Nemohla si nevšimnout jeho obdivných pohledů, které na ni upíral, když si byl jistý, že jej nevidí. Když chtěla jeho pohled opětovat, rychle uhnul a pro jistotu se i vzdálil. Připisovala to jeho nezralosti, pubertě, nesmělosti, čekala, až dospěje, zmužní, až ji osloví. Těšila se na jeho objetí, na první sladký polibek. Skončila školní docházka, jejich cesty se rozdělily a už se nedozvěděla, jak líbá. Snad měla přerušit čekání a udělat vstřícný krok, možná mohl mít její život jiný směr. Možná mohla poznat pravou lásku, romantickou, něžnou. Ale byl tenkrát tak nevyzrálý...